

2. În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, articolul 2 litera (b) și articolul 7 (1) din Directiva 2008/118/CE ⁽²⁾ a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind regimul general al accizelor și de abrogare a Directivei 92/12/CEE, precum și articolul 2 alineatul (1) litera (d) și articolul 70 din Directiva 2006/112/CE ⁽³⁾ a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretate în sensul că obligația de plată a accizelor și/sau a TVA-ului nu se stinge în cazul în care, precum în speță, mărfurile de contrabandă sunt reținute și ulterior confiscate după ce au fost deja introduse ilegal (eliberate spre consum) pe teritoriul vamal al Uniunii, chiar dacă datoria vamală s-a stins din motivul prevăzut la articolul 124 alineatul (1) litera (e) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013?

⁽¹⁾ JO 2013, L 269, p. 1

⁽²⁾ JO 2009, L 9, p. 12

⁽³⁾ JO 2006, L 347, p. 1

Cerere de decizie preliminară introdusă de Administrativen sad Sofia-grad (Bulgaria) la 2 octombrie 2020 – B.M.A./Stolichna obshtina, raionul „Pancharevo”

(Cauza C-490/20)

(2020/C 433/44)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Administrativen sad Sofia-grad

Părțile din procedura principală

Reclamant: B.M.A.

Pârât: Stolichna obshtina, raionul „Pancharevo”

Întrebările preliminare

- 1) Articolele 20 și 21 TFUE, precum și articolele 7, 24 și 45 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretate în sensul că nu permit autorităților administrative bulgare, sesizate cu o cerere de eliberare a unui certificat care să ateste nașterea unui copil resortisant bulgar într-un alt stat membru al Uniunii Europene, care a fost atestată printr-un act de naștere spaniol în care sunt înscrise ca mame două persoane de sex feminin, fără alte precizări cu privire la aspectul dacă una dintre acestea ar fi mama biologică a copilului și, în cazul unui răspuns afirmativ, care anume, să refuze eliberarea unui act de naștere bulgar pentru motivul că reclamanta ar refuza să indice care ar fi mama biologică a copilului?
- 2) Articolul 4 alineatul (2) TUE și articolul 9 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretate în sensul că respectarea identității naționale și a identității constituționale a statelor membre ale Uniunii Europene presupune ca acestea din urmă să dispună de o largă putere de apreciere în ceea ce privește normele de stabilire a filiației? Mai precis:
 - Articolul 4 alineatul (2) TUE trebuie interpretat în sensul că permite statelor membre să solicite informații privind filiația biologică a copilului?
 - Articolul 4 alineatul (2) TUE coroborat cu articolul 7 și cu articolul 24 alineatul (2) din cartă trebuie interpretat în sensul că, pentru realizarea unui echilibru al intereselor, este indispensabil să se evalueze comparativ identitatea națională și identitatea constituțională a unui stat membru, pe de o parte, și interesul superior al copilului, pe de altă parte, având în vedere faptul că, în prezent, nici în ceea ce privește valorile, nici din punct de vedere juridic, nu există un consens cu privire la posibilitatea de a solicita înscrierea într-un act de naștere, în calitate de părinți, a unor persoane de același sex, fără alte precizări cu privire la aspectul dacă una dintre acestea este părintele biologic al copilului și, în caz afirmativ, care anume? În cazul unui răspuns afirmativ la această întrebare, cum ar putea fi realizat în mod concret acest echilibru al intereselor?

- 3) Răspunsul la prima întrebare este influențat de consecințele juridice ale Brexitului, în măsura în care o mamă, indicată în actul de naștere eliberat în alt stat membru, este resortisantă a Regatului Unit, cealaltă mamă este resortisantă a unui stat membru al Uniunii Europene, ținând seama în special de faptul că refuzul de a elibera copilului un act de naștere bulgar constituie un obstacol în calea eliberării de către un stat membru al Uniunii Europene a unui document de identitate copilului și, eventual, îngreunează exercitarea deplină a drepturilor sale în calitate de cetățean al Uniunii?
- 4) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, dreptul Uniunii, în special principiul efectivității, impune autorităților naționale competente să deroge de la modelul de redactare a unui act de naștere care face parte integrantă din dreptul național aplicabil?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Corte suprema di cassazione (Italia) la 30 septembrie 2020 – Randstad Italia SpA/Umana SpA și alții

(Cauza C-497/20)

(2020/C 433/45)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Corte suprema di cassazione

Părțile din procedura principală

Recurentă: Randstad Italia SpA

Intimate: Umana SpA, Azienda USL Valle d'Aosta, IN. VA SpA, Synergie Italia agenzia per il lavoro SpA

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 4 alineatul (3) și articolul 19 alineatul (1) TUE, articolul 2 alineatele (1) și (2) și articolul 267 TFUE, interpretate inclusiv în lumina articolului 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, se opun unei practici de interpretare precum cea referitoare la articolul 111 al optulea paragraf din Constituție, la articolul 360 primul paragraf punctul 1 și la articolul 362 primul paragraf din Codul de procedură civilă și la articolul 110 din Codul de procedură administrativă – în măsura în care aceste dispoziții prevăd că hotărârile pronunțate de Consiglio di Stato [Consiliul de Stat] pot fi atacate cu recurs pentru „motive întemeiate pe un conflict de competență” –, astfel cum reiese din hotărârea Corte costituzionale [Curtea Constituțională] nr. 6/2018 și din jurisprudența națională ulterioară care a modificat orientarea anterioară și potrivit căreia calea de atac a recursului, sub aspectul așa-numitei „necompetențe jurisdicționale”, nu poate fi utilizată pentru atacarea hotărârilor Consiglio di Stato [Consiliul de Stat] prin care se face aplicarea unor practici de interpretare elaborate pe plan național și care sunt contrare unor hotărâri ale Curții de Justiție, în domeniul reglementate de dreptul Uniunii Europene (în speță, în materia atribuirii contractelor de achiziții publice) în care statele membre au renunțat la exercitarea puterii lor suverane într-un sens care să fie incompatibil cu acest drept, având ca efect determinarea consolidării încălcărilor dreptului comunitar care ar putea fi corectate prin intermediul căii de atac menționate anterior și afectarea aplicării uniforme a dreptului Uniunii și a protecției jurisdicționale efective a drepturilor subiective cu relevanță comunitară, contrar cerinței ca dreptul Uniunii să fie aplicat pe deplin și rapid de fiecare instanță, în mod obligatoriu conform cu interpretarea corectă a acestuia dată de Curtea de Justiție, ținând seama de limitele „autonomiei procedurale” a statelor membre în ceea ce privește configurarea instituțiilor procedurale?